

her i Landstinget agter at fremsætte Forslag til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. Jeg behøvede allerede ved forrige Mødes Slutning, at et saadant Lovforslag rimeligvis vilde fremkomme, og da den højtærede Justitsminister er til Stede og er villig til at fremsætte Forslaget, forinden vi begynde paa Dagsordenen, ville vi anmode ham derved.

Fremdeles have Krigsministeren, Justitsministeren og Finansministeren underrettet mig om forskellige Lovforslag, som af de paagældende Ministre ere fremsatte i Folketinget, deriblandt Forslag til Lov om Til lægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894.

Bed Skrivelse af 16de ds. har Folketingets Formand meddelt mig, hvilke Medlemmer Folketinget har valgt til Fællesudvalget angaaende Patentloven. Skønt de ærede Medlemmer vel sagtens kende Navnene af Loviserne, vil jeg dog finde det rigtigst at læse dem op. Disse 11 Medlemmer ere: Medaktør N. Sørensen, Translatør Bajer, Højesteretsjagfører Alberti, Smeder J. Jensen, Overpræsident Klein, Kaptajn Wagner, Ingeniør Hammerich, Forpagter Rosager, Skolelærer Fogtmann, Overrettsjagfører Lauridsen samt Cand. phil. Trier.

Endnu er der at nævne, at der er omdelt paa Pladserne Betænkning over Forslag til Lov om Oplags- og Garantibeviser for Barer, der oplægges paa Københavns Frihavn, og endelig Vædringsforslag til Forslag til Lov om Afhændelse af Trøer og Grundstykker fra Statens Fæstegods paa Færøerne.

Inden vi gaa over til den første Sag paa Dagsordenen, giver jeg den ærede Justitsminister Ordet, for at han kan fremsætte det nys omtalte Forslag.

Justitsministeren (Mellermann):

Som de Herrer ville erindre, var det i Loven af 9de April 1891 om Undersøgelse af Levnedsmidler bestemt, at denne Lov kun skulde gælde 3 Aar fra dens Krafttræden. Det var i Loven overladt Regeringen at bestemme, hvornaar den skulde træde i Kraft, fordi den ikke kunde træde i Kraft, førend det Laboratorium, som Loven gif ud paa at indrette, var bragt i den Tilstand, at det kunde paabegynde Undersøgelsen af Levnedsmidler. Som Følge deraf blev Loven først sat i Kraft fra 1ste Oktober 1891, og efter dens Indhold gælder den altsaa til 1ste Oktober 1894. Deraf følger, at Spørgsmaalet om denne

Lovs fortsatte Vedbliven maa bringes frem nu i denne Samling, da den jo ellers vil holde op inden den næste Samling, og idet jeg forudsætter, at Meningsforskjel næppe vil opstaa om det Spørgsmaal, har jeg ment det rigtigst at forelægge Loven nu, for at den kunde bringes til Ende i denne Samling. Grunden til, at jeg ikke er fremkommet med den før, er den, at jeg har ment at burde afvente Beretning fra Laboratoriet omfattende saa lang en Tid op imod den nærværende som muligt, og da der nu er kommen en saadan, der gaar indtil 1ste Oktober d. N., tror jeg, at Tidspunktet er kommen, hvor Sagen kan forelægges.

Selve Lovforslaget er ganske overensstemmende med Loven af 9de April 1891, dog saaledes at der er gjort et Par Tilføjninger. Den Gang Loven af 9de April 1891 udkom, viste det sig hurtigt, at der var en vis Vanfælselighed ved at anvende den med Hensyn til Vin og Spirituosa. Medens der med Hensyn til de andre Levnedsmidler ikke var eller kunde opstaa andre Tvivl om, hvad der kunde kaldes Førfalskning og Ikke-Førfalskning, end hvad der med Væthed kunde løses af Domstolene, i fornødent Fald i Forbindelse med Skønsmænd af Faget, saa har det vist sig, at det er et langt vanskeligere Spørgsmaal at afgøre, hvad der med Hensyn til Vin og Spirituosa skal anses for Førfalskning og hvad ikke, idet man nemlig ikke ved disse Genstande, saaledes som Handelsforholdene ere her og andre Steder, uden videre kan opstille den Sætning, at enhver Tilblanding af fremmedartede Stoffer — altsaa f. Eks. for Vins Vedkommende enhver Tilføjning af andre Stoffer end Druens Saft — er Førfalskning. Det kan man ikke, thi der hører ligefrem til Vinsens Forarbejdelse og Benyttelse Tilføjning af andre Stoffer, ligesom ogsaa Navne i den Henseende ikke betyder meget, idet nemlig mange Vævninger paa Vinsorter, hentede fra Stednavne, aldeles ikke i Handelen betyder det, at Produktet er kommet fra det Sted, men kun at Produktet er af den Art som det, der fabrikeres paa det Sted. Det viste sig derfor nødvendigt at nedsætte en Kommission af sagkundige, dels af Folk, der vare bekendte med Vinhandelen, dels af Kemikere, navnlig Professor Stein, som er Bestyrer af Laboratoriet, og dels af en Jurist for om muligt at fastsætte nærmere Regler for, hvad der skulde anses for tilladeligt i den nævnte Henseende over for Lovgivningens Regler om Førfalskning af Levnedsmidler. Denne Kommission har nu i dette Efteraar omtrent paa den Tid, Rigsdagen traadte sammen, tilendebragt sit Arbejde og afgivet